

ва което ви благоѣстихмы, анатема да бжде” (Гал. 1; 8, 9). “Азъ свидѣлствувамъ всякому, който слуша словеса-та на пророчество-то на тѣзи книгѣ че, ако *притури* нѣкой нѣщо при тѣзи словеса, Богъ ще наложи на него седмь-тѣ раны, които сѣ написаны въ тѣзи книгѣ” (Отк. 22; 18: Вгороза. 4; 2: 12; 32). “Трѣсѣте въ законъ-тъ и въ свидѣтельство-то; ако не говорятъ споредъ това слово, *известно нѣма видѣлихъ въ тѣхъ.*” Иса. 8; 20.

2) Св. Отци никога не изыскувахъ за тѣхны-тѣ рѣшенія и съчиненія толкова власть. Тѣ не учахъ че наставленія-та имъ бѣхъ Богодухновенны Св. Атанасія най прочутъ отъ 318 Св. Отцы казува: “Прѣстанѣте да утвърдявате онова което не е писано. *Божіи-тъ книги сѣ достаточны за добываніе-то на всякъ истинъ*; тѣ самы сѣ училище-то на Боголюбіе-то, и ный не искамы нито да слушаемы нито да ся ползуваме отъ друго освѣтъ каквото тѣ съдържаватъ.” (*) Св. Златоустъ казува: “Оставѣте мнѣніе-то на человекъ, не е ли безумно да приемамы слѣпо онова щото сѣ други мыслили. като имамы за ръководство *правило-то най вѣрно* т. е. исты-тѣ думы на Св. Писаніе. Заради това азъ ви увѣщавамъ усърдно, да не ся смущавате заради мнѣніе-то на тогова или на оногова.” (**) “Св. Писаніе е като едни безопасны врата, забранява на е-

(*) Атанасія за въплоченіе-то Христово.

(**) Златоустъ, Слово 13 на 2 Кор. 7.